

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Nassos

El seu dia, quan tocava (¿com ara?), vaig dirigir *Qüestió de Nassos*, la farsa diabòlicament divertida de **Maruxa Vilalta** (Barcelona, 1932-Ciutat de Mèxic, 2014). Avui, però, no la torno pas a dirigir. Si de cas, a digerir. O quan l'estúpida capacitat de l'ésser humà no descansa mai per trobar motius irrisoris i/o absurds per complicar-se la pròpia vida. A triar i remenar: la Catalunya d'en **Pere Aragonès** té pressupost, però no té país pressuposat per allò de les parles bilingües; l'**Associació Amics del Lleida** pretén salvar el futbol-bàsic contra l'espectacle futbolístic, i tornar a la categoria amateur; uns guàrdies urbans d'incògnit combatran contra els **Arsenius Lupin** de les escombraries; l'alcalde **Miquel Pueyo** manifesta que *'jo sóc partidari d'imaginar i dibuixar primer, i treballar després'*, qüestió que aprofita **Félix Larrosa**, caparró en cap opositor per replicar tot dient allò tan de Nassos com que *'Volem que l'equip de govern municipal es posi a treballar'*; com a les telesèries ianquis, es rep un codi 4 avisant que un agent està ferit... a comissaria: s'ha disparat contra ell mateix; el rei **Felip VI** escriu la seva carta als Reis i s'oblida de demanar carbó per a fer bullir l'olla. ¿Què més? ¡Ah, sí! Demà passat, darrer dia de l'any, és quan surt a passejar l'Home dels Nassos, oi? Doncs no. Qui sortirà a donar un tomb és la Dona de les Nasses. S.O.S.!